

ПЕЙЗАЖЪ И ПРИРОДНИ ЕЛЕМЕНТИ.

Съвсемъ ново е отношението на Яворова къмъ природата. Има свой погледъ и свое чувство (Naturgefühl) за нея, и това се долавя още въ първитѣ му стихотворения. Чисто лирическата му природа се налага въ изображението и тълкуването на природнитѣ обекти: навсѣкжде влага себе си, изпълня пейзажа съ собственитѣ си настроения, прониква го съ своя душевенъ „климатъ“. Вдъхва въ него душевната си тревога, треската на своитѣ преживявания или състоянията отъ „другия полюсъ“ — парализата на безсилието и умората... По-добре: открива въ природата стихитѣ и елементитѣ, сродни на собствената си природа. Затова обикновено пейзажътъ у него е извънредно напрегнатъ и раздвиженъ („Градушка“, „Арменци“, „Есенни мотиви“). Само въ „Желание“ е сънно-моренъ, но и като такъвъ, не е лишенъ отъ динамичность и особено напрежение — бихъ казалъ — „напрежение“ на сладка дрѣмка:

Главата тегне изнурена,
въ гърдитѣ нито капка нощъ,
мъгла въ душата уморена
като въ настѣпилата нощъ.

А грѣй замислено луната,
морето дрѣме, вѣтрецъ вѣй —
сънливо плиска се вълната
и лодка на брѣга люлѣй...